

samlevende under visse betingelser kan tage hinandens mellem- og efternavne. Denne ligestilling bør efter Justitsministeriets opfattelse også gælde i forhold til muligheden for at få sin afdøde ugifte samlevendes mellem- eller efternavn. På samme måde som adgangen til at få en afdød og fraskilt ægtefælles navn er knyttet op på et samtykkekrav, vil en navneændring til en afdød samlevers navn være betinget af, at den afdøde samlevers nærmeste slægt giver samtykke til navneændringen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, og bemærkningerne hertil.

4. Adgang til at tage et fornavn, der betegner det modsatte køn

4.1. Gældende ret

Et fornavn må ikke betegne det modsatte køn i forhold til den, der skal bære navnet. Justitsministeren kan dog fastsætte regler, der for transseksuelle personer gør undtagelse fra dette krav. På den baggrund er der i navnebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 438 af 11. maj 2007) fastsat en bestemmelse om, at der for personer, som ikke har gennemgået et kønsskifte, men som af Rigshospitalets Sexologisk Klinik vurderes at være transseksuelle, kan gøres undtagelse fra kravet om, at et navn ikke må betegne det modsatte køn. I praksis afgiver Sexologisk Klinik denne vurdering i en skriftlig erklæring til navnemyndighederne.

Efter forarbejderne til navnelovens § 13, stk. 2, (FT 2004-05, 2. samling, tillæg A, s. 769) omfatter bestemmelsen to persongrupper: 1) Transseksuelle, der går i observationsforløb på Sexologisk Klinik med henblik på senere at søge tilladelse til kønsskifte, og som er blevet henvist til kønshormonbehandling, og 2) transseksuelle, der gennem længere tid har levet fuldtids som det andet køn, men ikke ønsker at gennemgå kønsskifte, og ønsket om at leve som det andet køn er stabilt, og ansøgerens livskvalitet skønnes at blive væsentligt forbedret ved et fornavn, der svarer til den kønlige fremtoning.

4.2. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår af punkt 4.1, er muligheden for at gøre undtagelse fra kravet om, at et fornavn ikke må betegne det modsatte køn, i dag forbeholdt personer, der er transseksuelle. Justitsministeriet finder på baggrund af erfaringerne med disse sager, at der bør ske en vis udvidelse af anvendelsesområdet for hjemmelsbestemmelsen i lovens § 13, stk. 2, så også personer, der ganske kan ligestilles med transseksuelle, men som ikke af Sexologisk Klinik kan erklæres for egent-

lige transseksuelle, kan få et fornavn, der betegner det modsatte køn.

Rigshospitalets Sexologiske Klinik har således defineret denne persongruppe som personer, der igenem en længere årrække jævnlige har klædt sig som det modsatte køn, og som efter lange overvejelser giver efter for et basalt behov for permanent at klæde sig som og i det hele taget leve som det modsatte køn. De omhandlede personer fremtræder således som transseksuelle, dvs. som det andet køn, såvel over for sig selv som andre, men kan ikke fra Sexologisk Kliniks side opnå en egentlig betegnelse som transseksuel eller tilladelse til en kønsskifteoperation. Et typisk eksempel på en person i denne persongruppe er ifølge Sexologisk Klinik en mand på 50 - 60 år, som hele sit voksenaliv har haft glæde af at klæde sig i kvindetøj. Vedkommende har i de seneste år i stigende omfang givet efter for trangen til at klæde sig som kvinde for til sidst fuldtids at fremtræde som sådan over for omverdenen. Dog har personen på det seksuelle plan lejlighedsvis fortsat glæde af sit mandlige kønsorgan. Derfor kan personen ikke i psykiatrisk forstand betegnes som transseksuel, selv om han over for omverdenen fremtræder som sådan. Den persongruppe, der er omfattet af forslaget, adskiller sig væsentligt fra gruppen af transvestitter, der er kendetegnet ved ønsket om kun lejlighedsvis at iføre sig det modsatte køns tøj for at kunne føle sig som det modsatte køn.

Sexologisk Klinik er af den opfattelse, at muligheden for et navneskifte vil betyde en forbedret livskvalitet for den nævnte persongruppe, der som omtalt ikke kan opnå en betegnelse som egentlig transseksuel. Sexologisk Klinik har således peget på, at der er tale om en gruppe mennesker, der permanent lever som det modsatte køn på baggrund af årelange personlige overvejelser. Ifølge et skøn fra Sexologisk Klinik vil en udvidelse af muligheden for at få et navn, der betegner det modsatte køn til også at omfatte denne persongruppe, omfatte ca. 10-20 personer årligt. Det må dog antages, at den nævnte persongrupper behov for en navneændring straks efter en udvidelse af ordningen vil medføre et noget større antal ansøgninger.

På denne baggrund finder Justitsministeriet, at anvendelsesområdet for bemyndigelsesbestemmelsen i § 13, stk. 2, bør udvides, således at personer, der ganske kan ligestilles med transseksuelle, kan få et fornavn, der betegner det modsatte køn.

Det er hensigten, at den administrative procedure for navneændring for den nævnte gruppe af personer tilrettelægges således, at proceduren svarer til den procedure, der anvendes i forhold til transseksuelle. Sexologisk Klinik vil derfor i disse tilfælde skulle afgive